

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Drochia din 12 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, declarate de primarul or. Rîșcani, de primarul s. Nihoreni, r-nul Rîșcani, C. Macovei, de șefa Liceului ”Constantin Popovici” din s. Nihoreni, r-nul Rîșcani, M. Macovei, de șefa Grădiniței nr. 1 din or. Rîșcani, I. Dușceac, și de 90 de locuitori din r-nul Rîșcani, de avocatul Iulian Paciurca și de inculpata

*Nadolinaia Anna Feodor, născută la
10 septembrie 1986, originară și locuitoare a or.
Rîșcani, str. T. Șevcenco 143, cetățeană a R.
Moldova, fără antecedente penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 15.03.2013 – 12.05.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>01.07.2015 – 09.12.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>12.07.2016 – 24.08.2016.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 12 mai 2015, Nadolinaia Anna a fost condamnată în baza art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în perfectarea documentelor pentru ieșirea în afara țării a persoanelor pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar pentru femei, de la reținere.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Glavațcaia O. privind încasarea de la Nadolinaia A. și Nadolinîi R. a prejudiciului material și moral, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Nadolinî R., dar în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 08 ianuarie 2007, inculpații Nadolinaia A. și Nadolinî R., în urma unei înțelegeri prealabile și în complicitate cu altă persoană, în scop de exploatare sexuală comercială în Turcia, contra sumei de 1800 dolari SUA, primită de la un cetățean al Turciei, neidentificat de organul de urmărire penală, au recrutat-o pe Glavațcaia O., a.n. 1986, domiciliată în s. Maramonovca, r-nul Drochia, abuzând de poziția acesteia de vulnerabilitate, i-au prezentat realități false, precum că o vor angaja la o muncă decentă și bine plătită, cu un salariu lunar de la 1500 la 2000 dolari SUA, în calitate de barman în Grecia, pe care până la perfectarea actelor necesare pentru plecare, au adăpostit-o în mun. Chișinău, str. Botanica Veche 8 ap. 32.

După ce i-au perfectat în condiții legale, din bani proprii, pașaport al cetățeanului Republicii Moldova și au cumpărat bilet de călătorie, la 14.01.2007, de la Aeroportul Chișinău, au urcat-o la bordul unei aeronave cu destinația Turcia.

În Turcia, or. Istanbul, Glavațcaia O. a fost întâlnită de o persoană de etnie turcă, neidentificată de organul de urmărire penală.

Însoțită de acesta, au urcat la bordul unei alte aeronave, până în or. Antalya, Turcia, unde a fost transmisă unei alte persoane de etnie turcă, neidentificată de organul de urmărire penală, fiind adăpostită împreună cu alte fete în locuința proprie, nestabilită de organul de urmărire penală, unde pe tot timpul aflării sale a fost supusă violenței fizice și psihice, prestând servicii sexuale contra plata, inclusiv și în alte localuri, decât la domiciliu, la 17.03.2007, fiind expulzată de autoritățile statale turce, pentru încălcarea regimului de vize.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina și a declarat că Glavațcaia L. a rugat-o pe ea și pe soțul Nadolinî R. să-i găsească un loc de muncă fiicei sale, Glavațcaia O. Ulterior, i-au făcut cunoștință ultimei cu Mazur S., care i-a propus un loc de muncă la o uzină de cristal sau barman. În aceeași zi au plecat, împreună cu Mazur S. și Glavațcaia O., la Chișinău. La autogară au fost întâlniți de o persoană pe nume Sergiu, cu care Mazur S. a vorbit într-o limbă necunoscută, după care, ea împreună cu soțul său au plecat. Despre faptul că Glavațcaia O. a prestat servicii cu caracter sexual a aflat din spusele vecinilor.

Totodată vinovăția inculpatei este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămata Glavațcaia O. a relatat că inculpații i-au propus să lucreze în Grecia la o fabrică de prelucrare a cristalului. Au venit în or. Chișinău la o persoană pe nume Serghei. Acesta era cu o domnișoară pe nume Sabrina, care i-au perfectat pașaportul pentru străinătate. Ulterior, Nadolinî R. i-a comunicat că în Grecia nu sunt bilete și va pleca în Antalya unde va lucra în calitate de barman. Biletul de avion a fost achitat de Serghei. Ajungând în Antalya, a înțeles că patronul a plătit pentru ea suma de 2000 dolari SUA și acesta nu-i cunoștea pe Nadolinaia A. și Nadolinî R. A fost obligată să presteze servicii cu caracter sexual, fiind bătută, înjurată și înjosită. Pentru aceste servicii nu primea bani, de sine stătător în oraș nu se deplasa și nu a trimis bani acasă. Periodic era transferată dintr-un hotel în altul, pașaportul era la ea, însă nu avea voie să iasă odaie. Telefona acasă doar când i se

permitea și spunea că totul este în ordine. Când a revenit în țară a primit 300 dolari SUA de la patron. A rămas însărcinată și nu cunoaște cine este tatăl copilului.

Martorul Glavațcaia L. a indicat că inculpații i-au propus fiicei sale Glavațcaia O. să meargă la lucru, peste hotarele țării. Nu cunoaște detalii și, doar după plecarea ei, a aflat de la niște persoane ca fiica sa este în Turcia.

Martorul Glavațchii V. a declarat că inculpații au venit la el acasă și l-au întrebat dacă îi permite fiicei sale Glavațcaia O. să plece la lucru peste hotarele țării. El i-a refuzat și nu cunoaște ce a discutat fiica sa cu inculpații, ulterior aceasta plecând cu o mașină. De la un vecin a aflat că fiica sa este plecată în Turcia. A mers la familia Nadolinii acasă și le-a spus că se va adresa la poliție, ulterior a fost telefonat de fiica sa, care i-a comunicat că lucrează într-un restaurant și degrabă se întoarce acasă. Revenind în țară, aceasta a comunicat precum că în străinătate a fost bătută și și-au bătut joc de ea. A născut un copil, pe care îl crește singură.

Conform plângerii din 07.05.2007 adresată CPR Drochia, Glavațcaia O. solicită să fie luate măsuri în privința lui Nadolinii R. și Nadolinaia A., care în luna ianuarie 2007 i-au propus de lucru și, mințind-o, au trimis-o în Turcia în scop de exploatare sexuală comercială, contra sumei de 1800 dolari SUA, primită de la un cetățean al Turciei pe nume Hasan, însă i-au promis că va lucra în calitate de chelneriță într-un bar în Grecia.

Conform procesului-verbal din 20.07.2007, a fost cercetat ap. 32, din str. Botanica Veche 8, mun. Chișinău, în care a fost adăpostită Glavațcaia O. până la transferul acesteia în Turcia.

Potrivit procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, din 18.03.2009, a fost cercetată casa de locuit a învinuitei Mazur M., din s. Zastânca, r-nul Soroca, locul unde a fost adăpostită Glavațcaia O. până la transferul acesteia în Turcia și planșele fotografice.

Conform procesului-verbal din 13.06.2007, a fost examinat pașaportul cetățeanului Republicii Moldova, Glavațchii Olga, și planșele fotografice.

Probele administrate corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, fiind pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția inculpatei în sensul învinuirii aduse.

Totodată, sunt neîntemeiate argumentele ei precum că nu au cunoscut că partea vătămată a fost transportată în Turcia, în scop de exploatare sexuală comercială, contra sumei de 1800 dolari SUA, aceste afirmații fiind combătute prin totalitatea probelor administrate, inculpata, urmărind scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea și primirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin înșelăciune, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, de două sau mai multe persoane, săvârșite de un grup criminal organizat.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpata duce un mod de viață amoral, nu lucrează, se caracterizează negativ, nu au fost stabilite circumstanțe

atenuante, în calitate de circumstanță agravantă a fost reținută – săvârșirea infracțiunii prin participație, cu folosirea încrederii acordate, concluzionând că reeducarea și corectarea ei este posibilă doar prin izolare de societate, aceasta fiind o pedeapsă echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei.

3. Inculpata a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

Apelanta a indicat că sentința este ilegală, fiind viciată de aprecierea eronată a probelor.

Instanța a neglijat faptul că ea nu au recrutat-o, transportat-o, adăpostit-o pe Glavațcaia O. pentru a fi exploatată sexual, nefiind prezentate dovezi în acest sens.

Potrivit declarațiilor părții vătămate, aceasta l-a telefonat din Turcia pe tatăl său și nu i-a cerut ajutor, nu i-a comunicat că este exploatată sexual. Potrivit depozițiilor acesteia, ea se deplasa în Turcia liber, fără pază, însă nu a apelat la ajutorul organelor abilitate, și a fost expulzată, fiind depistată ocazional că se afla ilegal în țară.

Potrivit probelor administrate, Serghei și Sabrina au adăpostit-o pe Glavațcaia O. și i-au perfectat actele pentru plecare, aceștia fiind implicați direct la transportarea părții vătămate în Turcia.

Astfel, au fost acumulate suficiente motive, care în raport cu circumstanțele de fapt și în raport comparativ cu practica judecătorească, denotă că sentința pronunțată este disproporțională, neuniformă în raport cu alte cauze similare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond just a concluzionat asupra învinuirii înaintate inculpatei.

Astfel, vina acesteia este dovedită integral prin declarațiile părții vătămate Glavațcaia O., martorilor Glavațcaia L. și Glavațchii V., plângerea din 07.05.2007 adresată CPR Drochia, prin care Glavațcaia O. solicită să fie luate măsuri în privința lui Nadolinii R. și Nadolinaia A., care în luna ianuarie 2007 i-au propus de lucru și, mințind-o, au trimis-o în Turcia în scop de exploatare sexuală comercială, contra sumei de 1800 dolari SUA, primită de la un cetățean al Turciei pe nume Hasan, însă i-au promis că va lucra în calitate de chelneriță într-un bar în Grecia, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.07.2007, fiind cercetat ap. 32, din str. Botanica Veche 8, mun. Chișinău, în care a fost adăpostită Glavațcaia O. până la transferul acesteia în Turcia, procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, din 18.03.2009, în care a fost cercetată casa de locuit a învinuitei Mazur M., din s. Zastânca, r-nul Soroca, locul unde a fost adăpostită Glavațcaia O. până la transferul acesteia în Turcia și planșele fotografice, procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.06.2007, prin care a fost examinat pașaportul cetățeanului Republicii Moldova Glavațchii Olga și planșele fotografice.

Instanța de fond justificat a concluzionat ca fiind dovedită integral vina inculpatei și corect a încadrat acțiunile acesteia în baza art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea și primirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și

sănătatea persoanei, prin înșelăciune, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, de două sau mai multe persoane, săvârșite de un grup criminal organizat.

Inculpatei i-a fost stabilită o pedeapsă legală și echitabilă faptei comise, ținându-se cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia și personalitatea inculpatei.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a indicat că sentința este ilegală, fiind viciată de aprecierea eronată a probelor.

Conform probelor administrate, Serghei și Sabrina au adăpostit-o pe Glavațcaia O. și i-au perfectat actele pentru plecare, aceștia fiind implicați direct la transportarea părții vătămate în Turcia.

Nu au fost prezentate probe care să dovedească că ea a recrutat-o, transportat-o, adăpostit-o pe Glavațcaia O. pentru a fi exploatată sexual.

Potrivit declarațiilor părții vătămate, acesta l-a telefonat din Turcia pe tatăl său și nu a cerut ajutor sau a comunicat că este exploatată sexual.

Depozițiilor acesteia confirmă că ea de bună voie, fără a fi exploatată de cineva, comercializa servicii sexuale.

Totodată, sentința este disproporțională, neuniformă în raport cu alte cauze similare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 420 - 430 CPP.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Iulian Paciurca, prin care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată.

Recurentul a invocat că probele administrate nu dovedesc vinovăția inculpatei.

Totodată, își rezervă dreptul de a depune un recurs suplimentar, cu invocarea circumstanțelor de fapt și de drept.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

5.2. La 25 martie 2016 avocatul Iulian Paciurca a declarat recurs ordinar suplimentar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată sau să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (2) Cod penal.

Recurentul a invocat că la emiterea hotărârilor instanțelor de fond și de apel au fost comise erori de drept, faptei săvârșită de inculpată fiindu-i dată o încadrare juridică greșită, în acțiunile acesteia nefiind întrunite elementele infracțiunii incriminate.

Totodată, probele administrate nu au demonstrat vinovăția inculpatei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

5.3. La 19 februarie 2016, a fost depus recursul ordinar semnat de primarul or. Rîșcani, de primarul s. Nihoreni, r-nul Rîșcani, C. Macovei, de șefa Liceului "Constantin Popovici" din s. Nihoreni, r-nul Rîșcani, M. Macovei, de șefa Grădiniței nr. 1, or. Rîșcani, I. Dușceac și de 90 de locuitori ai r-nului Rîșcani, în care se solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin

care inculpata să fie achitată, sau să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Recurenții au invocat că instanțele eronat au constatat vinovăția inculpatei, aceasta având o reputație ireproșabilă.

A fost omis faptul că inculpata întreține, de una singură, 3 copii minori, la moment fiind însărcinată cu al patrulea copil.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3), (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 09 decembrie 2015, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 23 decembrie 2015, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, în lipsa inculpatei, ultimei fiindu-i expediată copia de pe hotărârea motivată (*v. III, f.d. 19, 20, 21*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 23 decembrie 2015, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 25 ianuarie 2016.

Totodată, potrivit ștampilei de pe plic, recursul ordinar suplimentar al avocatului a fost depus la oficiul poștal la 23 martie 2016 și înregistrat pe Curtea Supremă de Justiție la 25 martie 2016, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. III f.d. 84, 98, pct. 5.2. din decizie*).

Recursul ordinar declarat de primarul or. Rîșcani, de primarul s. Nihoreni, r-nul Rîșcani, C. Macovei, de șefa Liceului "Constantin Popovici" din s. Nihoreni, r-nul Rîșcani, M. Macovei, de șefa Grădiniței nr. 1 or. Rîșcani, I. Dușceac și de 90 de locuitori ai r-nului Rîșcani a fost depus la oficiul poștal la 17 februarie 2016 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 19 februarie 2016, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. III f.d. 77, 82, pct. 5.3. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursurilor respective în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursurile nominalizate.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală

prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursurile ordinare nominalizate, din 19 februarie și 25 martie 2016, sunt declarate peste termen, acestea urmează a fi declarate inadmisibile (*pct. 5.2., 5.3. din decizie*).

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul declarat de inculpată, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în aspectul dat (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, recursul ordinar al avocatului din 22 ianuarie 2016, este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde (*pct. 5.1. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, ignorându-se prescripțiile de drept enunțate supra, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept concrete și esența circumstanțelor că nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, fiind omisă cu desăvârșire argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile menționate nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale inculpatei și avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare declarate în termen de inculpată și avocat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5., 5.1 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor ei infracționale în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Glavațcaia O., martorilor Glavațcaia L. și Glavațchii V., plângerea din 07.05.2007 adresată CPR Drochia, prin care Glavațcaia O. solicită să fie luate măsuri în privința lui Nadolinii R. și Nadolinaia A., care în luna ianuarie 2007 i-au propus de lucru și, mințind-o, au trimis-o în Turcia în scop de exploatare sexuală comercială, contra sumei de 1800 dolari SUA, primită de la un cetățean al Turciei pe nume Hasan, însă i-au promis că va lucra în calitate de chelneriță într-un bar în Grecia, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.07.2007, fiind cercetat ap. 32, din str. Botanica Veche 8, mun. Chișinău, în care a fost adăpostită Glavațcaia O. până la transferul acesteia în Turcia, procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, din 18.03.2009 în care a fost cercetată casa de locuit a învinuitei Mazur M., din s. Zastâncea, r-nul Soroca, locul unde a fost adăpostită Glavațcaia O. până la transferul acesteia în Turcia și planșele fotografice, procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.06.2007, prin care a fost examinat pașaportul cetățeanului Republicii Moldova Glavațchii Olga și planșele fotografice, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2. - 5.1. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat

decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Totodată, art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul și avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursurile nominalizate au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți în recursurile din 12 și 22 ianuarie 2016, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că aceste recursuri ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile ordinare declarate în termen de inculpată și avocat sunt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar din 12 ianuarie 2016, declarat de inculpata Nadolinaia Anna Feodor, și a recursului ordinar din 22 ianuarie 2016, declarat de avocatul Iulian Paciurca, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 12 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Inadmisibilitatea recursului ordinar suplimentar, din 25 martie 2016, declarat de avocatul Iulian Paciurca, și a recursului ordinar din 19 februarie 2016, declarat de primarul or. Rîșcani, de primarul s. Nihoreni, r-nul Rîșcani, C. Macovei, de șefa Liceului ”Constantin Popovici” din s. Nihoreni, r-nul Rîșcani, M. Macovei, de șefa Grădiniței nr. 1 din or. Rîșcani, I. Dușceac, și de 90 de locuitori din r-nul Rîșcani, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 12 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, în privința inculpatei Nadolinaia Anna Feodor, deoarece sunt declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 septembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco